

Bordura vineției a unui timp rezolut

Gerra Orivera

fratelui meu - chemare la pace

adun ploile verii din geana pământului
și le pun în sertare
nu mai număr ochii pierduți în deșerturi
(au fost jucați de câteva ori la zaruri de tâlhari)
sub omătul sinapselor
se ascund morminte curate nu-mi profana amintirile
nu construi arc de triumf și ocară frate
pentru lacrima mută
copiii se prăbușesc sub cruce
ți-am dăruit dansul
dă-i drumul din fiare

nu fugi
când în tine mă încep
și din stigmat cobor în sângele hristosului
inocent
știu că nu strângerea mâinii ne este semn de binețe
ci pumnul scrâșnit de revolte
deși același tată ne poartă în daltă (câteodată și altul
cerbicește să compromită țesătura divină)
copii zănatici
ne place jocul cu umbra (lumina arde prea tare)
ne-ascundem sub frunze copacul
și fructul îl dăm pe-o mărgea colorată
șarpele-i sfoara
(jocul repetă iertarea până îmbracă și ultimul figurant de pe scenă)
zmeul strunește norii
sub copite de vise zdrumicăm ceruri în cretă albastră
și ne smulgem povestea din ramă

magul surâde în orbitele-i goale freamătă lumi
împărtășite în taină
toiagul lui desenează șotronul
aruncă piatra spre stele
și pleacă

doar sufletul meu
frate
răsfiră în urmă-i chemare

și caută iesle